

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1964 r.

Nr 26

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

114 — Ministra Finansów z dnia 29 lutego 1964 r. w sprawie określenia zakresu rzemieślniczej produkcji eksportowej, antyimportowej lub artystycznej, do której mogą być stosowane ulgi podatkowe z tytułu inwestycji na obszarze całego Państwa	203
115 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 8 kwietnia 1964 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi przemysłowe wykonywane dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu	203
116 — Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 11 kwietnia 1964 r. w sprawie ustalenia normy ubytków naturalnych spirytusu podrożdżowego podczas magazynowania w drożdżowniach	205
117 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Plac z dnia 4 kwietnia 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie określenia przypadków, w których może być nadany tytuł robotnika wykwalifikowanego bez obowiązku zdawania egzaminu	205
118 — Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 28 lutego 1964 r. w sprawie ustalenia statutu wzorcowego spółek wodnych innych niż melioracyjne	205

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 lutego 1964 r.

w sprawie określenia zakresu rzemieślniczej produkcji eksportowej, antyimportowej lub artystycznej, do której mogą być stosowane ulgi podatkowe z tytułu inwestycji na obszarze całego Państwa.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1963 r. w sprawie określenia rzemiosł oraz powiatów i województw, objętych ulgami podatkowymi z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 58, poz. 315), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujący zakres produkcji eksportowej, antyimportowej i artystycznej, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia:

- 1) Za rzemieślniczą produkcję eksportową uważa się wytwarzanie towarów przez rzemieślnika z własnych lub powierzonych materiałów na zamówienie odbiorcy zagranicznego, otrzymane za pośrednictwem właściwego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego; wytwarzanie towarów powinno odbywać się w zakresie i na warunkach otrzymanego zlecenia.
- 2) Za rzemieślniczą produkcję antyimportową uważa się wytwarzanie towarów przez rzemieślnika z własnych lub powierzonych materiałów na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, zastępujące import określonych

artykułów; uznanie produkcji za antyimportową powinno być uwarunkowane uprzednim zawarciem przez rzemieślnika umowy z jednostką gospodarki uspołecznionej o dostawę wytwarzanych towarów oraz stwierdzeniem przez właściwe przedsiębiorstwo handlu zagranicznego, że dana dostawa zastępuje import.

- 3) Za rzemieślniczą produkcję artystyczną uważa się wytwarzanie przez rzemieślnika przedmiotów użytkowych o cechach artystycznych z własnych lub powierzonych materiałów, jeżeli przedmiotów tych nie zalicza się do twórczości artystycznej z zakresu plastyki lub lutnictwa; uznanie produkcji za artystyczną wymaga stwierdzenia przez wydział kultury prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), że dana produkcja ma charakter artystyczny.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

115

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 8 kwietnia 1964 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi przemysłowe wykonywane dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane na

rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ceny niestandardowych artykułów i usług wykonywanych dla jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Uzgodnione z zamawiającym ceny artykułów niestandardowych podlegają zatwierdzeniu przez dyrektora zjednoczenia wiodącego właściwego dla wykonawcy, jeżeli cena jednostkowa niestandardowego wyrobu przekracza 300.000 zł, a w odniesieniu do usług — jeżeli wartość niestandardowej usługi przekracza 500.000 zł.

3. Wniosek o zatwierdzenie ceny składa wykonawca.

4. Przez użyte w zarządzeniu określenie „niestandardowe artykuły” rozumie się także usługi niestandardowe, określone w uchwale nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.

§ 2. 1. Podstawą do uzgadniania cen artykułów niestandardowych jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu zamówienia.

2. Kalkulację planowanego kosztu własnego sporządza się zgodnie z zasadami kalkulacji, obowiązującymi wykonawcą.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji planowanego kosztu własnego należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.

4. Jeśli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu niestandardowego nie pokrywają kosztu ich produkcji, w kalkulacji kosztu własnego artykułu niestandardowego uwzględnia się zysk w wysokości 5%.

5. Przez artykuł najbardziej zbliżony do artykułu niestandardowego rozumie się artykuł lub grupę artykułów dających się porównać z artykułem niestandardowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przez przeciętny zysk osiągany z całości produkcji rozumie się zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 3. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji artykułów niestandardowych przewyższy zysk określony w kalkulacji więcej niż o 30% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy, podlegający przelaniu na zasadach i w trybie przewidzianych uchwałą nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń, objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1963 r. Nr 35, poz. 175).

§ 4. 1. Jeżeli artykuł niestandardowy różni się od artykułu typowego objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgadniania ceny jest cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian w jego konstrukcji lub sposobie wykonania, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiąganej na artykule typowym.

2. Przepisy § 2 ust. 3—6 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Jeżeli w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych artykułu niestandardowego nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji (np. przy skomplikowanych remontach, produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), wykonawca sporządza kalkulację orientacyjną, na której podstawie uzgadnia się wysokość limitu ceny artykułu niestandardowego.

2. Jeżeli określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. W razie gdy cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyż-

sza od limitu ceny, za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 6. 1. Kalkulację artykułu niestandardowego wykonawca przysyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu niestandardowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 7. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. Zamawiający może zgłosić w terminie 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu lub o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 8. 1. W razie nieuzgodnienia ceny strony zawiadamiają o tym w ciągu 7 dni:

- 1) wykonawca — właściwe dla niego zjednoczenie wiodące,
- 2) zamawiający — zjednoczenie, któremu podlega.

2. Zawiadomienie wykonawcy jest równoczesne z wnioskiem o ustalenie ceny; do zawiadomienia dołącza się materiały niezbędne do ustalenia ceny.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 cenę artykułu niestandardowego ustala dyrektor zjednoczenia wiodącego właściwego dla wykonawcy w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia nadzorującym zamawiającego.

4. W razie nieosiągnięcia porozumienia co do wysokości ceny przez organy wymienione w ust. 3, na wniosek zjednoczenia wiodącego cenę ustala Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego; w braku porozumienia ministrów cenę ustala Państwowa Komisja Cen.

§ 9. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty niestandardowe i usługi niestandardowe wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego i świadczone w obrębie gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-77, poz. 913 i z 1958 r. Nr 38, poz. 224);
- 2) zarządzenie Ministra Skupu z dnia 25 listopada 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen produktów niestandardowych i opłat za niestandardowe usługi, wykonywane w obrębie gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Skupu (Monitor Polski z 1954 r. Nr 117, poz. 1657 i z 1956 r. Nr 47, poz. 554);
- 3) zarządzenie Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie trybu ustalania cen na wyroby i usługi niestandardowe, wykonywane przez zakłady podporządkowane Zarządowi Przemysłu Maszynowego i Mechanizacji (Monitor Polski z 1955 r. Nr 77, poz. 939 i z 1958 r. Nr 38, poz. 224);
- 4) zarządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 2 maja 1958 r. w sprawie trybu ustalania cen zbytu na wyroby niestandardowe i usługi niestandardowe, wykonywane przez zakłady podporządkowane Centralnemu Zarządowi Budowy Maszyn Przemysłu Spożywczego (Monitor Polski Nr 38, poz. 224).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie dwóch tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: F. Piśula